

Nr 897

Av fru Ryding m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 132, med förslag till lag om säkerheten på fartyg, m. m.

(Lika lydande med motion nr 766 i Första kammaren)

Stockholm den 18 oktober 1965

Gunvor Ryding

Henning Nilsson

Gustav Lorentzon

Helmer Holmberg

Nr 898

Av herr Gustafsson i Borås, i anledning av Kungl. Maj:ts skrivelse nr 67, med överlämnande av redogörelse från Nordiska rådets svenska delegation.

Vid Nordiska rådets trettonde session behandlades bland annat regeringarnas meddelanden om rådets rekommendation nr 1/1958 om samordnande av fridlysnings- och jakttider för vissa djurarter. Rekommendationen har följande lydelse:

Nordiska rådet rekommenderar regeringarna att — för sådana djurarter som uppehåller sig i olika nordiska länder vid olika tidpunkter och som är i behov av skydd — bestämma fridlysnings- och jakttider efter enhetliga principer.

För rekommendationen är Sverige koordinerande land.

Av de meddelanden rörande rekommendationen som lämnades rådet vid 1965 års session framgick att några konkreta åtgärder till rekommendationens förverkligande knappast är att emotse inom en närmare framtid. I anledning av en förfrågan från rådets juridiska utskott upplystes vid trettonde sessionen att vissa gemensamma nordiska överläggningar i saken kunde väntas bli upptagna innan utgången av april 1965.

De nämnda överläggningarna ägde sedermera rum efter initiativ från domänstyrelsen i Sverige. Man konstaterade därvid att mer forskning erfordrades innan några mer betydelsefulla resultat på området kunde uppnås.

Bihang till riksdagens protokoll 1965. 4 saml. nr 897—903

Allmänt kan konstateras att några konkreta resultat av rekommendationen ännu efter snart åtta år ej har uppnåtts. Rekommendationen är den näst äldsta av de av rådet under dess hittillsvarande verksamhet antagna, vilken kvarstår som alltjämt inte slutbehandlad. Vid upprepade tillfällen har rådets juridiska utskott försökt på skilda sätt verka för ifrågavarande rekommendations realiserande. Resultatet har hittills låtit vänta på sig.

Under tiden sker ofta obotliga skador på djurstammarna. Även oljeskadorna bidrar till reduktion av fågelbeståndet. Om åsyftat resultat skall nås, kan detta ej vara beroende av att man avvaktar en tidskrävande forskning.

Mot bakgrund av det ovan anförda hemställs,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte understryka vikten av att en samordning av de nordiska ländernas bestämmelser om fridlysnings- och jakttider för vissa djurarter snarast kommer till stånd.

Stockholm den 19 oktober 1965

Axel Gustafsson

i Borås

Nr 899

Av herr **Wiklund**, i anledning av Kungl. Maj:ts skrivelse nr 67, med överlämnande av redogörelse från Nordiska rådets svenska delegation.

Vid Nordiska rådets elfte session antogs en rekommendation om tillgodoräknande av offentlig tjänst i nordiskt land i fråga om pensionsrätt. Rekommendationen (nr 26/1963) har följande lydelse:

Nordiska rådet rekommenderar regeringarna att låta utarbeta samt antaga en överenskommelse mellan länderna, enligt vilken en i offentlig tjänst anställd och till den statliga pensionsordningen anknuten arbetstagare berättigas att i pensionshänseende tillgodoräkna anställningstid, som enligt annat nordiskt lands statliga pensionssystem berättigar till pension.

Koordinerande land för denna rekommendation är Sverige.

Rådets socialpolitiska utskott konstaterade vid elfte sessionen att de i offentlig tjänst anställda arbetstagarna endast i mindre utsträckning söker sig till sådan anställning i annat nordiskt land. Denna begränsade rörlighet hos den offentliga sektorns arbetskraft inom Norden torde enligt utskottet bl. a. bero på att tjänstgöringstid i annat land inte tillgodoräknas i pensionshänseende. Utskottet ansåg att den gemensamma nordiska arbetsmarknaden inte kunde utvecklas inom den offentliga sektorn, om inte pensionsfrågan erhöll en tillfredsställande lösning.